

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, detsember 2020, nr. 34

Lehes:

Ingli sõnum

Igatsus valguse järele

Külalised Hageris

Pasunakoor Väike-Pakril

Perepäev „Sõbraga käsikäes“

Kammerkoori uus CD

Hageri kogudus 800

Raamatusoovitus

Jõululuuletused

Ristsõna

Koguduse II poolaasta kroonika 2020

Teated

Hageri kirik 2020

Foto: Vello Kuusmaa

Ingli sõnum

... aga ingel ütles neile: „Ärge kartke!“ Lk 2.10

Jõuluevangeliumi lahutamatuks osaks on ingli kohalolek. Tema esimesed sõnad olid karjastele: „Ärge kartke!“. Martin Luther ütleb nende sõnade kohta, et tegemist on „ingli eessõnaga“, sest tähtsaim osa, mida inglil oli öelda, järgneb nendele sõnadele.

Ingli sõnum ei ole oma olemuselt nõuanne ega üleskutse, kõige vähem veel käsk. Kartmist ei saa korralduse andmisega lõpetada. Laps võib küll nutu järele jätta, kui vanemad seda nõuavad, aga kuni on hirm, jätkub nutuvärin sellest hoolimata. Kartus lõpeb siis, kui põhjus kartuseks on ära võetud. Ingli sõnumi kõige tähtsam osa on: „teile on täna sündinud Taaveti linnas Päästja, kes on Issand Kristus“. Põhjus kartuse lõppemiseks on Vabastaja sündimine. Jumal ise on meie seas.

Inglid kuuluvad oma olemuselt teispooldusesse, nähtamatusse olemisse. Ingli kohaloleku põhjus on tema sõnum. Nad ise lähevad oma sõnumi andmise järel „tagasi taevasse“, kust nad on tulnud. Luther võrdleb inglila küll ka inimest kui Jumala sõna kuulutajat. Paraku inimene võib Jumala sõna asemel tuua ka vale sõnumi, kui ta on iseennast seadnud Jumala mõõdupuuks ja esitab enda tõde Jumala tõe asemel. Jumala ingel on ainult Jumala eest kõneleja.

Sageli kujutame ingleid harraste ja pehmekeste olevustena. Küllap siin on oma osa ka renessansiaja kunstil. Piiblis on ingleid kujutatud enamuses noorte meestena ja rohkem sõdurite kui lohutajatenä.

Evangelist Luukas nimetab ingleid „taevaseks väeks“. Johanese ilmutusraamat aga räägib peaingel Miikaeli ja tema inglite sõjast Lohe vastu, kes on saatana kehastus (Ilm 12,7jj). Inglid ei ole päris iseseisvad, nende meelevall on allutatud Jumala korraldusele. Kui Jeesus oli vangistatud ja üks tema toetajatest lõi mõõgaga ülempreestri sulasel kõrva peast, siis Jeesus tõrjus sellise vägivald, öeldes, et ta võib küll paluda oma Isa, et ta saadaks appi rohkem kui kaksteist leegionit ingleid (Mt 26:51-53), aga ta siiski ei teinud nii. Võrdluseks olgu lisatud, et leegion oli suurim rooma väeüksus ja koosnes 6000 mehest, seega Jeesus viitab enamale kui 72 000 inglile.

Kui nüüd taevase väe esindaja ütleb evangeliumis: „Ärge kartke“, siis see ei ole jõuetu lohutavate sõnade otsimine, vaid taevase väe kohaloleku deklaratsioon. Ingel jõululoos on siis nii sõnumitooja kui ka kaitseingel.

Ingli kohaloleku üle on põhjust eriliselt mõelda. Küllap ka tänavu, kui üha rohkem räägime erilisest jõuluaajast ja teistmoodi jõuludest.

Meie tänased hirmud ei ole seotud ilmutusega, pigem selle puudumisega. Arvestame ainult iseendaga ja tunneme siis suurt segadust, kui me oma vastast ei näe. Kes oleks aasta tagasi julgenud uskuda, et väike viirus, „mis on peaaegu nagu nohu“, halvab tänapäeva teadusele põhineva maailma täielikult. Ja mis veel hullem, „mõtleva inimese“ käitumistavasid on seejuures väga raske muuta mõistuspäraseks. Kõrvad kuulevad, aga ei kuule mitte. Silmad näevad, aga ei näe mitte.

Jõuluevangeliumi ingli kuulutus on suunatud uskuvale inimesele. See on oluline erinevus. Inimene, kes usub oma ellu, lootusetust olukorrast hoolimata, ei ole allaandja. Kõik ei ole kadunud, Jumala armastav kohalolek on olemas. Paraku usuga on niimoodi, et seda ei ole kusagilt sõrmenipsuga võtta. Raha võib mõnikord lotomängus võita, aga usku mitte. Usu me võtame vastu oma vanematelt usaldava hoiaku ja usu eeskujude kaudu. Jah, alati on erandeid. Mõni saab päevapealt usklikuks ja peab seda siis eriliselt suureks imeks, aga tavaliselt on ka selle inimese lähedal need inimesed, kelle usu eeskujude on meelde jäänud, kelle sõna on olnud tähendusega, kes on teinud eestpalveid.

Ingli teema juurde tagasi tulles julgen soovida meile kõigile selliseid kohtumisi inglitega, kus meid juhatakse otsekui allikale. Mis sellest, et me ei suuda seejuures kõiki asju endale lahti seletada. Tähtis on, et hing jääb rahule ja saab kinnitatud. Jumala sündimine inimesena, inimeste keskele, annab lootuse. Ingli sõnum väärleb edasiütlemist.

Jüri Vallsalu
Koguduse õpetaja

Hageri kiriku altarisein ja skulptuurid, millest osad pärinevad J. V. Rabelt (kaks inglit ning Kristus Võitmatu) ja osad Ackermanni töökojast (Matteus ja Markus).

Igatsus valguse järele

...pimedus möödub ja tõeline valgus paistab juba. 1Jh 2:8

Kui suvine lehenumber oli läbinisti kantud ühest teemast, milleks sai toonane koroona esimene laine, siis nüüdseks oleme jõudnud teise lainesse. Teema on endiselt väga aktuaalne, aga veel ühte lehe numbrit me sellele enam ei pühenda. Vähemalt mitte olulisel määral. Taustal on see ometi olemas, sest see puudutab meie elu igapäevaselt. Kindlasti oleks paljudel midagi antud teemal kaasa rääkida, aga ega väga enam ei taha. See väsitab ja masendab. Siiski on tunneli lõpus juba aimata väikest valgusekuma, nii otseses kui ka kaudses mõttes. Vaktisiinid on tulekul ja ehk saab peagi haigestumisele piir pandud.

Praegu on aga aasta kõige pimedam aeg ja seegi ängistab. Mõnel päeval ei lähegi valgeks, aga seda rõõmsamalt saame tervitada päikselist ilma. Jõuludega tuleb ka lootus helgemale ajale.

Kevadel pärast pikka kodusolemist hakkasin jala tööl käima. Vahepeal ikka kasutasin hommikuti ühistransporti ka, aga nüüdseks on kõndimine harjumuseks saanud. See annab päevale hoopis teise olemise.

Jagan teiega oma kadripäeval kirja pandud mõtteid:

Kadripäeva hommik. Tallinn. 7.25. Alustan oma hommikust rännakut läbi ärkava ja vaevumärgatavalt valgeneva linna. Seda võib nimetada ka omamoodi palverännakuks. Keha liigub. Mõte on vaba. Mitmed asjad saavad sel teekonnal läbi mõeldud ja klaariks. Sünnib palju ideid, mida teha, kuhu minna...

Inimesed igatsevad valguse järele. Sel aastal on jõulud väga oodatud. Jõuluvalgus. Jõulupäike. Palju on niisuguse sõnumiga väljendeid.

Juba mõnda aega märkan valguskettide, elektriküünalde, jõulukaunistuste lisandumist akendele, majadele, aedadele, terrassidele, rõdudele, puudele ja põõsastele. Eriti kaunis ja soojendav on see eramajade rajoonis.

Igal hommikul läheb mu pilk Kaarli kiriku valgustatud roosaknale. See on justkui tervitus...

Vabaduse väljak. Jaani kiriku kell lööb kaheksandat hommikutundi. Ja siis algab kellamäng „Ärgake!“ nii vahid hüüdvad ja linna kõrges tornis laulvad: „Jerusalemm, oh ärka sa!“

Milline imeline tervitus ja tee saatmine. Päevale on antud õnnistus.

Juba jõuangi tööle. Aknast kumab hommikupuna. Veel veidi ja päike tõuseb majade tagant nähtavale. Milline hommik!

Kõik hommikud ei ole nii helged ja rõõmsad. Mõnikord sajab vihma. Vahel on tuul vastu, külm ja läbilõikav. Taevas on vastu maad surutud ja ka mõtted on madalad, maadligi.

Jõulud tulevad koos jõulurõõmu, jõuluvalguse ja jõulusõnumiga – teile on täna Taaveti linnas sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus!

Ent paljudel ei ole jõulurõõmu, sest nad ei lase tõelisel valgusel enda peale paista...

Mul on vahel tunne, et tihtipeale on meil, meie ühiskonnas (kapitalistlikus heaoluühiskonnas) jõulud ilma jõululapseta. Sünnipäev ilma sünnipäevalapseta? Kuidas see tundub? Kas see pole kummaline? Tähtsaks peetakse kingitusi, jõulusööke, pere kokku saamist. See kõik on väga oluline ja ilus. Aga jõulud ilma jõululapseta, Jeesus-lapseta on ju nonsenss!?

Paljud kardavad pühade aega. Kes kardab üksindust, kellel pole midagi teha ja kuhugi ei ole minna ka. Ei osata midagi vaba ajaga peale hakata.

Mulle meeldib lihtsalt olla. Vahel on hea ja õige ka lihtsalt olla, mitte midagi teha. Kodus olla on ka hea, kui kodu on olemas. Ja see on juba põhjus tänuks. Ka üksi on tore olla, kui enesega läbisaamine on hea. Ja kui ei ole, siis on põhjust järele mõelda, miks.

Olla oma mõtetega. Hea raamatuga. Käsitööga. Kauni muusikaga. Jõulusõnumiga! Kui lasta jõulusõnumil end kanda, siis kaob pimedus ja tõeline valgus hakkab paistma!

Õnnistatud jõuluaega!

Aivi Sepp

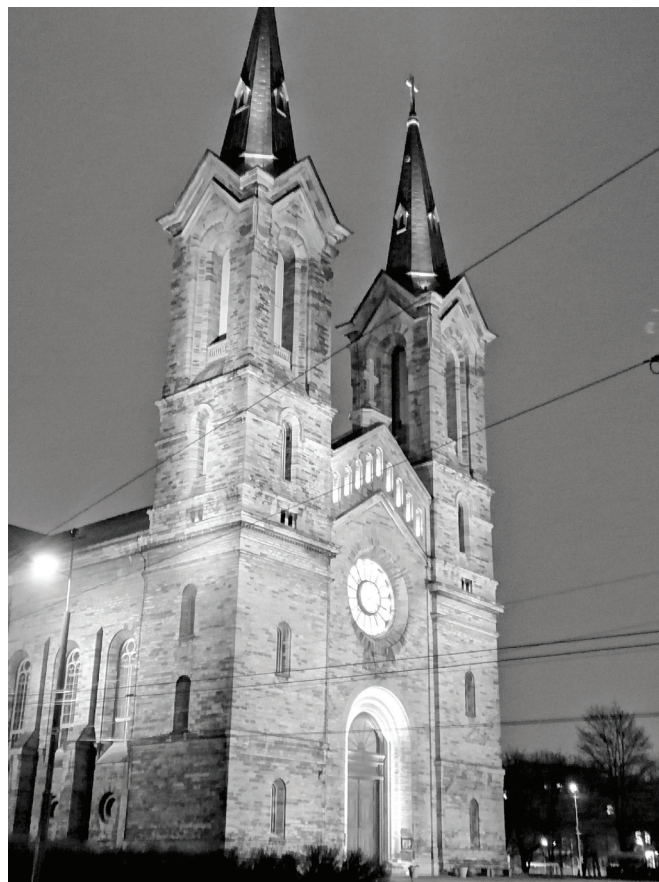

Foto: Aivi Sepp

Külalised Hageris

Mis koht see Hageri on?

Sigrid Pöld

Minul kui suhteliselt värskel Hageri elanikul on hea meel, et meie „maailma naba“ aina rohkem populaarsust kogub.

Kui ma paar aastat tagasi Hagerisse kolisin, siis teadsin ju küll, et siin on tore ja omamoodi vaimus ja mõned kohad ka, kus käia – kirik, pood, rahvamaja, muuseum ... Kui aga reaalselt „kohale jõudsin“ selgus, et on palju muudki! Ja mida pole – tuleb tekitada.

Pikalt oli koguduses teemaks, mida teha vana palvemajaga, mis vajas hädasti remonti. Arutasime sel teemal koguduse nõukogus ja väiksemates gruppides. Arvamusi oli erinevaid. Keegi polnud renoveerimise vastu, kuid paljud olid skeptilised – isegi kui selle suure toetusraha kokku saab, siis mis on korda tehtud maja funktsioon? Ta peaks ju midagi ka tagasi hakkama tootma. Renoveerimise pooldajatel oli keeruline vastata. Esmalt oli endalgi raske uskuda, et remondiks vajaminev raha kokku saadakse. Sealt juba edasi mõelda tundus aga veelgi keerulisem. Igal juhul tuli toetuda usule, et küllap leidub majale funktsioon.

Tänu toetustele ja annetustele on tänaseks Hageri palvemaja korda tehtud ja Hageris veel üks koht kooskäimiseks olemas. Arvan, et just tänu palvemajale on Hageri saanud veelgi rohkematele inimestele tuntuks.

Juba päris mitmel aastal on Kohila Mõisakool kasutanud vana hoonet erinevate ürituste läbiviimiseks, aga ka palverännaku sihtkohana. Mitmed Tallinna kristlikud koolidki on teinud Hagerisse palverännakuid. Sel aastal käisid taas Kaarli kooli lapsed.

On omamoodi huvitav, et selle ühe ja sama maantee äärde jäävad kõik Kohila vallas tegutsevad kogudused – Kohila õigeusu kirik, Kohila baptisti palvemaja, Hageri kirik ja Hageri palvemaja. Lastele on see paras teekond kõndimiseks, Hageris keha kinnitamiseks ja siis juba bussiga tagasi sõitmiseks. Mul on olnud võimalus mitmeid kordi lapsi vastu võtta. Ikka on nende hulgas neid, kes ütlevad, et on varem Hageris käinud – kes on siin kirikus ristitud, kes käinud laulatusel ja päris mitmed ka matustel. Palvemajja ei ole neist aga keegi varem sattunud.

Üheks uueks tegevuseks, mis mind sel aastal taas palvemajja viinud, on hoone tutvustamine erinevatele huvigruppidele.

Väga põnev kohtumine oli Eesti Ajalooõpetajate Seltsi liikmetega. Rõõmustav oli nende hulgas näha minu enda esimest

ajalooõpetajat, kes omakorda oli väga üllatunud mind nähes. Ajalooõpetajad teadsid palvemaja tausta, neid huvitasid igasugused detailid, neil oli palju küsimusi, millele vastates tekkis omakorda palju lisaküsimusi. On märkimisväärne, et suuri gruppe vastu võttes on ikka vaid mõned üksikud inimesed, kes varem Hagerisse sattunud, rääkimata palvemajja, ka mitte teistesse Eesti palvemajadesse.

Teine põnev kohtumine oli sel suvel turismigrupiga, kes avastas peapiiskop Urmas Viilma juhtimisel Harjumaal vanimaid pühakodasid. Seegi sai tõuke keerulisest ajast meie ühiskonnas, kus piirid on kinni, aga inimeste rännukihk pole kuhugi kadunud. Nii korraldas reisibüroo mõned reisid koos peapiiskopiga, kes tutvustas huvilistele pühakodasid. Hageri palvemaja ei jää Harjumaale, kuid oli omapärase hoone-na boonuseks teiste pühakodade hulgas. Ka sellele grupile oli huvitav palvemaja tutvustada, olid nemadki ju teadlikult sellele ringreisi tulnud ning soov kirikuid näha suur. Esitati küsimusi, taheti kuulata veel ja veel ajalugu ning vestlused ei tahtnud lõppeda. Hiljem on peapiiskop öelnud, et see oli kahtlemata selle ringreisi üks tipp hetki, sest oma olemuselt on Hageri palvemaja väga, väga eriline ning enamik inimesi ei teagi, et selline imetabane koht on olemas.

Niisiis, oleme renoveerinud ühe suurepärase vaatamisväärsuse Hagerisse. Huvilisi tuleb üle Eesti ja mujalt maailmast siia kokku. Sel suvel oli taas võimalus tutvustada Hagerit, sh ka palvemaja, Konstantin Thomsoni lapselastele, täpsemalt Helmut Thomsoni noorima tütre perele. Thomsonite suure perega suhtlemine on südantsoojendav. Nende huvi Hageri vastu, mida nad ise kutsuvad Paradiisi maaks, on muljetavaldav! Enamus neist pole siin kunagi käinud. Vanemad generatsioonid on eest lahkunud, kuid mälestus ja jutustused lähevad põlvest-põlve edasi ...

Kõik see on põnev, eks? Tänu külastele avastad ka ise, et see Hageri ongi üks „maailma naba“.

Palvemaja ei ole aga ainult vaatamisväärsus. Seal toimus möödunud suvel ka sihipärast tegevust küll ja veel, vaatamata sellele, et elame keerulisel ajal.

Loodan südamest, et Hageri on ja jääb paljudele selleks „teiseks nabaks“! Küllap leiame järjest enam eesmärgipärast tegevust ka palvemajale, et ta ei jääks ainult üheks turismiobjektiks teiste hulgas.

Kohila Mõisakooli pere rännakud Hagerisse

Kristiina Seppel

Kohila Mõisakoolil on traditsioon teha oma iga-aastane palverännak ussimäärpäeval, mis kirikukalendris tähistab neitsi Maarja sünnipäeva ja rahvakalendris päeva, mil ussid lähevad talveunne. Kui tavaliselt on rännak alanud Kohilast Hagerisse ja tagasi tullakse bussiga, siis seekord alustati kohe hommikul Hageri kirikus palvusega. Sel korral oli meid

teenimas Saku koguduse õpetaja Magne Mõlster, kes rääkis, kui oluline on, et meil on, millesse uskuda ja kelle peale loota. Pärast palvust alustasime klasside kaupa oma matka Kohila poole. Iga klass tegi tee peal sobivas kohas peatusi, et mõtiskleda erinevate teemade üle: „Mille eest sa oled tänulik? Kas oled olnud haige? Mis tunne see on? Kas keegi lähedastest

on olnud haige? Mida sina saad teha haigete heaks? Kuidas saame oma tegudega teisi aidata? Kuidas saame oma valitsejaid (president, vallavanem, direktor,...) austada? Kuidas saame oma sõnadega kedagi aidata?“ Pärast teemade üle arutlemist loeti lühike palve ning jätkati oma teekonda. Päeva lõpetas ühine lõuna Kohila Baptistikoguduse juures.

Meile kingiti matkaks kaunis sügisilm ja vihmakraanid keerati lahti alles vahetult enne kohale jõudmist. Imeilus rännak ja koos kooliperega palves olemine toitis hinge ja vaimu.

4. novembril toimus Hageri kirikus RAMi kontsert.

Kui muusikute elu on piirangute tõttu üsna keeruliseks läinud, siis kooli jaoks tõi see kaasa erakordse sündmuse. Nimelt pakub Eesti Kontsert igal aastal koolidele võimalust kutsuda külla erinevaid kollektiive, et nakatada õpilasi muusikapisikuga ja pakkuda mitmekesist muusikaelamust. Koroonaaeg lõi aga täiesti harukordse ja ainulaadse olukorra – saime kooli külla kutsuda Eesti Rahvusmeeskoori. Midaigi sellist pole varem olnud ja olgem ausad, pole just väga

palju õpilasi, kes RAMi kontserdile ka oma pereliikmetega jõuavad. Seega haarasime Mõisakooliga sellest pakkumisest kinni. Kuna me kooli meeskoori ja kuulajaid korraga ära ei mahuta, siis otsisime kohta, kus võiks võimalikult turvaliselt kontserti korraldada. Hageri kirik avas meile ukse ja seetõttu saime kontserdile kutsuda ka Kohila gümnaasiumi õpilasi ja Sutlema lasteaia lapsi ning ka koguduseliikmeid, et jagada erakordset sündmust rohkemate inimestega. Kontsert kestis 45 minutit ja oli üles ehitatud õpilasi kaasa haaraval viisil. Näiteks said lapsed järjestada kontserdi kava, tõmmates laulude vahel loosi. Esitusele tulid Olav Ehala, Veljo Tormise jt heliloojate teosed. Populaarsemaks looks kujunes aga Gustav Ernesaksa „Hakkame mehed minema“, mida sai üks 6. klassi õpilane lausa proovida dirigeerida ja 2. klassi poisid nõudsid oma muusikaõpetajalt selle laulu üle võtmist enda repertuaari. Kuuldavasti hakati kodudeski Youtube vahendusel kuulama RAMi muusikat.

Suur tänu Hageri kirikule ukse avamast!

Väike-Pakri kirikupäev

Joel Ots

12. juulil alustasime Hageri koguduse pasunakooriga taas reisi ühe saladusliku väikesaare suunas, sõitsime Paldiskist endise lootsilaeva „Ahto“ pardal Väike-Pakri kirikupäevale. Juba saarele randudes oli kõik teistmoodi, meid ei oodanud ees sadamakai ega reisibuss, vaid ronisime pillidega laevalt maale mööda redelit, kiriku juurde viis meid traktorisafari. Väike-Pakri kirikust on alles vaid restaureeritud paekivist kellatorn ja altar, hävinud on puidust kirikuhoone. See ei takista igal suvel rannarootslaste järglastel, kohalikel pakrilastel ja Rootsi-Mihkli koguduse õpetajal Patrik Göranssonil jumalateenistuse pidamist. Oli väga eriline teenimise koht: kirikupingid aasalilledega kaetud muruvaibal, altarimaali asemel võrratu loodusvaade läbi kadakate merele, pühakojaks päike, pilved ja sinine taevaskõõl, meie poolt „mobiilne orel“ – pasunakooriga. Eemalt jälgisid kirikulisi uurivate silmadega lihavedel, kelle kasvatamine on pakrilaste peamine sissetulekuallikas.

Põnevust lisas saarel elavate inimestega suhtlemine ning ajaloo uurimine, need kuuldud lood jäävad meid pikalt saatma. Tegemist ei ole tavalise väikesaarega, vaid endise Nõukogude Liidu sõjaväebaasiga ja lennuväe õppepommitamise polügooniga. Saared olid täielikult suletud. Kas keegi oleks osanud unistada nõukaajal sellises kohas jumalateenistuse pidamisest?

1995. a. saatsime Kaitseväge orkestriga „Slavjanka“ muusika saatel minema viimased Pakril ja Paldiskist tegutsenud Vene sõjaväelased. Kontradmiral Olhovich hüüdis liikuva rongi ukse vahelt: „Varsti tuleme tagasi!“ Õnneks tulid Pakrile uuesti elama eestlased ja rannarootslaste järeltulijad. Seekord sõidutas meid traktoriga ja näitas oma Suurküla kodu lahkelt Erik Söderberg, kelle vanaema oli Pakrilt pärit. Erik on elanud saarel viis aastat, varem oli ta edukalt tegutsenud laevaremondiettevõttes Stockholmis. Miks tullakse heaoluriigi

pealinnast Väike-Pakrile elama? Erik vastas, et soovis oma elu elada tähenduslikumalt ja huvitavamalt. Lisaks tahtis ta tulla tagasi juurte juurde, kuna oli lapsepõlves palju kuulnud vanaema kauneid jutte Pakri elust.

Saarele lasi omale väikese „lossi“ ehitada Peeter I, kes soovis rajada sõjasadama ning tammi Väike-Pakri ja Paldiski vahele. Käisime vaatamas tööde alustamisel rajatud kaevandust, kõik jäi pooleli pärast tsaari surma ja tema maja lammutati.

Erik ja Patrik näitasid meile vaimustunult juba siit ilmast lahkunud Pakri Robinsoniks nimetatud Mati-Erik Nymani kodu. Teise maailmasõja ajal istus Mati väikese poisina koos emaga sadamas Rootsi suunduvast laevas, aga ema ütles, et ilma isata ei põgene ja nad lahkusid laevalt. Isa oli mingil põhjusel ennast peitnud laeva masinaruumi. Mati jäi ilma isast ja ka kodust, kui pidi saarelt lahkuma, elas pika elu Haapsalus ning 2004. aastal sai temast taasiseseisvunud

Eesti esimene püsielanik Väike-Pakril. Esimesed jõulud ja talve elas üksi telgis külmetades, hambad hakkasid vitamiini puudusest loksuma. Ta ehtas palkidest paekivikatusega tare. Mati ei olnud erak, suhtles meeeldi inimestega, ei läinud saarele üksindust otsima, vaid tagasi koju. Soovis taastada lapsepõlvkodu, saada tagasi tükikese sellest, mis temalt oli kunagi võetud. Patrik rõhutas, kui olulised on meie elus teerajajad, sest pärast Mati tulekut saabusid teisedki Väike-Pakrile elama. Kus on, sinna tuleb juurde. Praegu elab Pakril viis inimest, enne teist maailmasõda oli üle 300 elaniku.

Oleme tänulikud, et saime jälle uue kogemuse võrra rikkamaks erilises kohas teenides ja võimaluse veeta ühe päeva pakrilastega koos saare suursündmusel – kirikupäeval.

Perepäev „Sõbraga käsikäes“

Silja Lepik, perelaagri toimkonna liige

2020. aasta varakevadel järjest tuure koguva pandeemia paistel oli selge, et tänavu perelaagrit pidada ei ole võimalik.

Enamik suurüritusi lükati edasi või jäeti sootuks ära. Kuna selleaastane perelaager pidi kandma järjekorranumbrit kümme, siis mittetoimumise otsust oli vastu võtta veelgi raskem. Üks tuntud ütlus lootuse kohta ütleb, et kui Jumal sulgeb ukse, siis kuskil avab ta akna. Suve alguses tuli koguduse lastetöö tegija ja perelaagri toimkonna liige, Lia, minu juurde mõtte ja ettepanekuga leida perelaagritele alternatiiv, et vältida traditsioonilise ürituse täiesti ära jäämist. See oli minu jaoks märk, et peame leidma mingi muu võimaluse.

Sellest väikesest mõttesädemest sai peagi konkreetne plaan, mille tulemusena toimuski laupäeval, 15. augustil, Hageri koguduse ja Kohila valla peredele suunatud perepäev „Sõbraga käsikäes“. Ilusamat ja soojemat ilma selleks oleks olnud raske soovida. Päike tervitas saabujaid juba hommikutundidest alates ning järjest rohkem rõõmsaid ja energiasid pakatavaid suuri ja väikeseid kogunes Hageri palvemaja õuele.

Päeva esimeses pooles sõideti autodega Kõnnu järve äärde, kus kaunil loodusrajal toimus nii lapsevanematest kui koolilastest moodustatud meeskondadele põnev maastikumäng. Mängu lõppedes said osalejad pidada piknikku ja nautida järvesuplust. Samal ajal valmistasid väiksemad lapsed koos vanemate ja juhendajatega palvemajas maitsvat küpsisetorti.

Päeva jooksul oli veel mitmeid vahvaid tegevusi nii gruppides kui ühiselt. Toimusid pühapäevakoolitunnid, vanemad osalesid vestlusringis vanemluse ja sõpruse teemal.

Kuna eelmisel sügisel alustasid koguduse juures tegevust ka noortele suunatud kooskäimised ehk noortekad, siis andis

perepäev toreda võimaluse kaasata ka noori just neile mõeldud tegevuste kaudu. Noortele toimus noorteka tund ja peale seda hoogne võrkpallimatš kõrvalasuva Saariküla talu õuel.

Pealelõunasel ajal leidis aset traditsiooniline suur ühine teatavõistlus, kus pea 40 osalejast moodustatud 4 võistkonda võtsid omavahel mõõtu. Lisaks tavalisele jooksule, nõudis võistlus ka erinevate abivahendite nagu palli, reketi, hüpenööri, koti jne käsitlemise oskust. Võistlus oli pingeline ja konkurents tihe, pakkudes närvekõditavat võistlusmomenti nii täiskasvanutele kui lastele ja kaasakiskuvat vaatamängu pealtvaatajatele.

Õhtuseks programmiks olid noored ise kokku pannud projektbändi, kelle esituses kõlas hulk toredaid noortelaule, mida oli seinale kuvatud sõnade abil võimalik publikul kaasa laulda. Tore oli ka see, et osadele lauludele olid mõeldud juurde liigutused, mida kuulajad rõõmuga kaasa tegid.

Päeva lõpetas lõkkeõhtu palvemaja lõkkeplatsil. Lapsed ootasid seda väga, sest mis on toredam kui lõkke ääres koos olla ja endale pika pulga otsas ise grillvorsti küpsetada.

Perepäevale andis sooja ja südamliku raami päeva alustamine ja lõpetamine ühise laulu ning palvega. Loomulikult ei puudunud ka traditsiooniline laagrilipu heiskamine ja langetamine.

Usun, et paljud, kes perepäeval osalesid ja omalt poolt selle toimumisele kaasa aitasid, mäletavad seda kui ühte toredat pere ja sõpradega ühiselt veedetud päeva.

Seega jääb lootus, et ka edaspidi säilib võimalus traditsiooni jätkata ja ka tulevikus peredele väärtuslikku kvaliteetselt koosveedetud aega perelaagrite või -päevade näol pakkuda.

Foto: Joel Reinaru

Tähehiilgus üle laane

Merle Liblik

Oli 2019. aasta sügis ning saabumas adventiaeg, mil üks koguduseliige ütles mulle, et „Kammerkoor Lambertus peaks tegema ikka ühe suure ja erilise jõulukontserdi“. Kui enne olime mõelnud, et võib-olla seekord midagi nii väga suurt ei tee, siis see mõte saatis mind iga päev. Ühtäkki olime Sigridiga kooriplaane arutamas ja selgus, et meie mõtted liiguvad sarnases suunas - teha seekord midagi teistmoodi. Nii saigi teoks kammerkoori JõuluÕÖ kontsert. Hilisõhtune kontsert küünlavalguses oli täidetud imekauni a cappella koorimusiikiga, mis kõnetas väga paljusid kuulajaid. Soov neid laule laulda oli veel ja veel...

Saabus kevad ja meie kõigi elukorraldus tegi suure muutuse. Kõik plaanid olid korraga lukku löödud. Märtsikuust läks koor nõ sundpuhkusele, nagu ka mitmed teised koorid ja muud ühistegevused. Mõtlesime Sigridiga, mida ja kuidas edasi... ning siis tuli Sigridil mõte, et äkki oleks hea ära kasutada suve, mil saame veidi vabamalt liikuda ja tegutseda ning salvestame oma jõulukontserdi kava CD plaadile.

Möödusid soojad suveõhtud jõululaulude keskel. Saabusid kaunid augustikuu päevad oma kodukirikus ja kahe päevaga salvestasime kogu plaadimaterjali. Need olid kaks üsna pikka ja pingelist tööpäeva, kust aga ei puudunud koostegemise rõõm ja toetav suhtumine. Iga koorilaulja pühendumine ning südamega tehtud töö tegi meele rõõmsaks. Salvestuspäevadele järgnes mitmeid öhtu- ja öötunde Estvox Studios, kus sai kogu salvestatud materjal korduvalt üle kuulatud ja koos meie helitehnik Jaane Lend'iga viimistletud. Muusikatöoga paralleelselt tegeleti ka plaadi visuaalse poolega. Pildimaterjali saamiseks siirdusime kodukandi rabaradadele, kus fotograaf Mait Jüriado meist iluvõtteid tegi. Koorilauljate hulgas enim hääli saanud pealkiri „Tähehiilgus üle laane“ pani kujunduse osas mõtted liikuma Sarah Lend'il ja Rebecka Koplil. Nii valmis meie imeline plaadiümbris. Ühe plaadi tegemine on suur meeskonnatöö, milles igaühe roll on väga oluline. Siinkohal soovime tänada igat koorilauljat ja kõiki

abilisi, kes oma olulise panuse plaadi valmimisse on andnud. Suur tänu ka toetajatele: EELK Hageri kogudus, Kohila vald, Kultuurkapitali Raplamaa ekspertgrupp.

Plaadi valmimine oli hästi ajagraafikus ja nii saabusid trükisoojad CD-d meieni juba pisut enne advendiaega. Algselt kavatsesime plaadiesitluskontserte teha nii Hageris, Tallinnas kui ka Tartus, kuid kõik meie plaanid pole meie kätes. Koroonaviiruse laiem levik piiras meie kontserdiplaan. On väga hea meel, et me ei pidanud kõikidest kontsertidest loobuma ja saime alustada advendiaega imelise õhtuga Hageri kirikus, kus kõlasid kaunid a cappella koorilaulud Eesti heliloojate loomingust - Anneli Puusaag, Matis Metsala, Ester Mägi, Roman Toi ning Pärt Uusberg.

Igakord me ei saagi kohe aru, milleks mingid raskused vajalikud on. Oleme väga tänulikud, et plaat on valmis. Nii on nüüd, teistmoodi erilisel ja keerulisel ajal, kui kontserte toimub piiratult, igaühel võimalus nautida ilusat jõulumuusikat oma kodudes.

„Tähehiilgus üle laane“ on hea kingitus nii sõbrale kui ka endale sel erilisel jõuluajal. Plaat on võimalik osta Hageri kirikust, Logose raamatupoest Tallinnast ning Pauluse raamatupoest Tartust. Loodame väga, et see kaunis muusika on paljudele kosutuseks ja jõulurõõmu toojaks ning jõulusõnumi jagajaks.

Foto: Mait Jüriado

Foto: Sigrid Põld

5. novembril avati Tallinna Niguliste kirikus näitus „Christian Ackermann. Tallinna Pheidias, ülbe ja andekas“.

Näitus tutvustab Eesti barokiajastu skandaalseima ja võimekaima kujuri ning Eesti esimese vabakunstniku Christian Ackermanni (tegutses Tallinnas u 1674-1707/1710) elu ja loomingut.

Näitusel on üleval skulptuurid paljudest Eestimaa kirikutest, ka Hagerist.

Oli suur rõõm ja au, et just Hageri koguduse kammerkoor Lambertus paluti laulma näituse aväiritusele.

Soovitame näitust Niguliste kirikus külastada, sest väljas on tõesti aukartustäratav kollektsioon, mis kohale toodud ja koos olulise informatsiooniga välja pandud.

Näitus on avatud kuni 2. maini 2021. a. Niguliste muuseum on avatud kolmapäevast pühapäevani kell 10-18.

Foto: Erakogu

Hageri kogudus 800

Jüri Vallsalu

Algaval aastal tähistab Hageri Lambertuse kogudus oma tegevuse 800. juubeliaastat. Koguduse rajamiseks löid eelduse taani misjonärid. On teada, et 1219.-1220. aastatel harjulasi ristinud ja ka Hageri kiriku ehitamist alustanud preestrid olid pärit Taanist Ribe linnast. Sealt töid nad Hagerisse kaasa ka nimipühaku Lambertuse nime ja austuse. Millal kirik täpselt valmis sai, ei ole siiski teada. Kuna aga ristimisega pannakse alus koguduse tekkele, siis on juba pikki aastaid peetud koguduse alguseks 1221. aastat.

Täna kogudusel on suur au olla see põlvkond, kes saab tähistada nii väärikat koguduse juubelit. Suured juubelid on alati ka natuke problemaatilised. Kindlasti on palju positiivset, mida on võimalik esile tõsta. Näiteks kristlus on olnud siiani Euroopat ühendavaks väärtussüsteemiks, meie oleme kristlastena üks osa sellest. On aga ka teemasid, mida oleme häbenenud, mis on kas maha vaikitud või ideoloogilises võitluses teadlikult negatiivsena paista lastud. Sellisteks teemadeks on ristsõjad. Küllap on õigus ka nendel, kes rõhutavad, et see toimus „tule ja mõõgaga”, aga küsigem, millist sõda on peetud teisiti. Ajastu oli selline. Tallinnas ja Vanal-Harjumaal on tegemist Taani ristsõdadega. Saksa Ordu tegevus siiani ei ulatunud.

Kõigele sellele mõeldes oleme koguduses leidnud, et sellist juubelit pole mõistlik tähistada ainult aastapäeva jumalateenistusega. Seda on selgelt liiga vähe. Õigem oleks korraldada lausa teema-aasta, oma paljude erinevate sündmustega, mis kõik omal kombel avavad natuke meie ajalugu ja samas kõnelevad tänasest kogudusest ja meie tänastest väärtushinnangutest. Nii on meil toimkonnaga kokku pandud juba päris üksikasjalik kava, et igas kuus oleks mingi ettevõtmine, kus kõik on kutsutud osalema nii korraldajana kui osavõtjana. Kava on ära toodud siinsamas lehes. Tahaksin aga tähelepanu juhtida sellele, et elame viiruse tõttu praegu päris keerulisel ajal ja me ei saa olla sugugi päris kindlad, kas kõik plaanitud õnnestub. Kavatsime aasta kavale lisaks igas kuus toimuvat sündmust jooksvalt esitleda nii sotsiaalmeedias kui koguduse teadetes. Olgem siis tähelepanelikud ja ka leplikud võimalike muudatuste pärast.

Alustame aastat jaanuaris kohtumisõhtuga peapiiskop Urmas Viilmaga Kohila Mõisakoolis.

Ajaloolise osa käsitles oleme teadlikult palju tähelepanu pööranud ristsõdade teemale. See, meie jaoks keeruline teema, tuleb lahti rääkida ja laiemasse konteksti panna, et saaksime kaasa mõelda ja loodetavasti ka mõista. Kavas on korraldada kaks akadeemilist kohtumisõhtut Hageri akadeemia nime all ja ajalookonverents, tänases Eestis nimekate teadlaste ja kultuuritegelastega.

Koguduse elu ei ole aga mitte ainult ajalugu. Seetõttu väärib kindlasti tähelepanu ka märtsis toimuv Taani pühapäev ja maikuu toimuv kuulutusnädal, kus külas on õpetajad erinevatest kogudustest. Kuulutusnädalale järgneb noorte hulgas enam tuntud Taizé õhtupalvus ja Kirikute Öö. Juunis toimub ka perelaager, kuhu on oodatud nii lapsed kui nende vanemad. Augustis on plaan teha jalgratastega tiir peale koguduse territooriumile.

Kui vähegi võimalik, siis tahaksime huvilistega sõita juulikuus Taani, et tutvuda nende paikadega, konkreetsete losside ja kirikutega, kust ristsõdijad Eestisse teele asusid. Kes reisi vastu huvi tunneb, sellel tasuks endast kindlasti kogudusele teada anda, et koos mõelda edasi, kuidas mõte teoks teha.

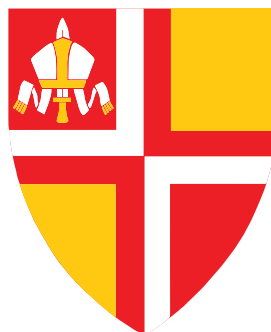
Septembris tahame pidada ajalookonverentsi ja aastapäeva piduliku jumalateenistuse. Jumalateenistusel jutlustab peapiiskop Urmas Viilma, kes pühitseb ka koguduse vapi ja lipu. Püha Lambertuse mälestuspäev on 17. september. Kuna see on reede, siis peame aastapäeva sündmused sellele eelneval nädalavahetusel, konverentsi 11. septembril ja jumalateenistuse pühapäeval, 12. septembril.

Kõigele lisaks on plaan pidada erinevaid kontserte, korraldada näitust ja kaasata koolilapsi kihelkonna ajaloo uurimisse.

Valmis on saanud ka koguduse lipp ja vapp. Lipu ja vapi on kujundanud heraldik Priit Herodes, kes ütleb kujunduse kohta järgmist: „Punane tähistab Püha Vaimu tegevust, ligimesearmastust ja koguduse nimipühaku märtriseisust. Kulde on jumaliku tõe, õnne ja pühendunud tööga saavutatava edu tunnusvärv. Hõbedane märgib tarkust, ustavust ja hinge- puhtust. Kilbijaotus osutab Raplamaale, punased väljad koos hõbedase ristiga viitab taanlaste panusele Eestimaa ristiusutamisel ja Hageri kiriku rajamisel, samuti siinse ala ajaloolisele kuulumisele Harjumaale koosseisu. Mitra ja pistoda on märterpiiskopi Püha Lambertuse tunnusmärgid.”

Juubeliaastaga seoses on kogudusel plaan teha ka erinevaid tarbeesemeid ja suveniire, mida kõigil soovijail on võimalik endale mälestuseks osta. Vapist on juba tehtud rinnamärke. Suurele lipule lisaks on saadaval ka lualipud.

Kohtumiseni kirikus ja Hageri kogudus 800 juubeliaasta sündmustel!

Hageri
Lambertuse
kogudus
800

Raamatusoovitus

Patricia Mary St. John, „Lume aarded“. Tallinn: Logos 1997. 174 lk.

Originaali pealkiri: *Treasures of the snow*

Raamat, mida täna tahan teile tutvustada on ilmunud juba päris kaua aega tagasi, 1997. aastal, ja kannab pealkirja „Lume aarded“.

Raamatu autor Patricia Mary St. John (1919–1993) oli inglise kirjanik, keda peetakse viljakaimaks briti evangeelseks protestantlikuks (laste)kirjanikuks 20. saj. teisel poolel. Tema teosed on armastatud ja hinnatud üle kogu maailma. Suure osa oma elust pühendas ta misjonitööle Põhja-Aafrikas Marokos.

„Lume aarded“ võiks liigitada laste- või noorsookirjanduse alla, ent see pakub lugemiselamust kindlasti ka täiskasvanutele. Mäletan, kui see raamat alles ilmus ja ka koguduse raamatukogu riulile jõudis, siis oli sellele lausa järjekord. Mitmed lugejad ütlesid, et ei saanud enne magama minna, kui raamat läbi, sest nii põnev oli. Lugesin minagi toona selle raamatu läbi. Tänapäevaks oli sisu ununenud, aga tunne, see TUNNE, mida lugedes tundsin, on oluline ja siia maani meeles. Uuesti lugedes olin täiesti hämmastunud, mis trikke mälu ikka teeb, sest ma üldse ei mäletanud, millest jutt käis. Nüüd sai mälu värskendatud ja võin tunnistada, et „Lume aarded“ on jätkuvalt hea raamat sõltumata ajast või vanusest. Ja see tunne tekkis taas! Võib-olla on see tunne praegu veidi teistlaadne, ent see on olemas.

Selle raamatu kohta võib raamatute teemalisest sotsiaalvõrgustikust Goodreads lugeda ohtralt positiivseid kommentaare, nagu „üks mu lemmikraamatutest“, „parim raamat ettelugemiseks“, „ideaalne jõuluraamat“, „mu peres loeti seda ette iga aasta detsembris“, „võimas lugu nii noortele kui vanadele“ jne.

Päris kindlasti pole see ainult lastekirjandus, pigem harduskirjandus või isegi ärastuskirjandus.

Siin on palju, mida täiskasvanutena saame tähele panna, meelde tuletada, õppida! Võiks lausa öelda, et see on lugu kristluse alustest ja põhitõdedest. Väga olulisel kohal on järgmised kirjakohtad Piiblist:

Ilmutusraamat 3,20: *Ennäe, ma seisan ukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde sisse ning söön õhtust temaga ja tema minuga.*

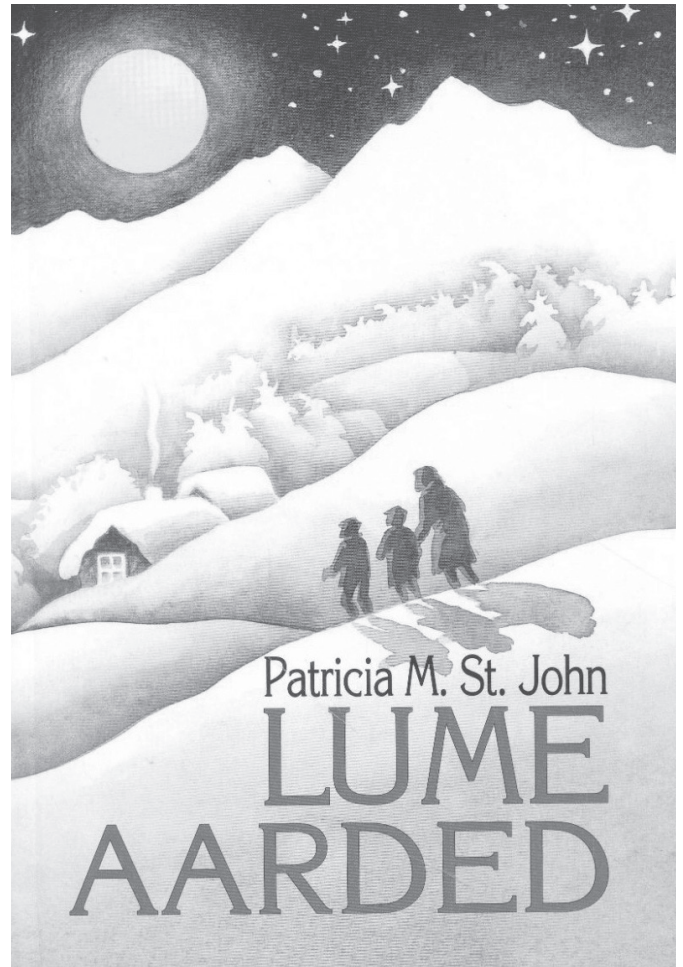
1. Johannese kiri 4,18-19: *Armastuses ei ole kartust, vaid täiuslik armastus ajab kartuse välja, sest kartuses on karistus, aga kartja ei ole saanud täiuslikuks armastuses. Meie armastame, sest tema on meid enne armastanud.*

1. Korintose 13,4: *Armastus on pika meelega, armastus hellitab, ta ei ole kade, armastus ei kelgi ega hoopis.*

Meile, kes peame end Põhjamaa lasteks, on talve ja jõulude juures väga oluline lumi. Lumega ei ole meid aga viimastel aastatel eriliselt õnnistatud. Lumine on raamatu pealkiri ja ma luban teile, et lund on leida raamatustki.

Loo sündmused leiavad aset Šveitsi mägilas, kus peategelaseks on suur õde Annette ja väike vend Daniel (Dani) ning naabripoiss Lucien. Oluline roll on ka ühel valgel kassil. Lastega juhtuvad ootamatud sündmused, mis toovad endaga kaasa vihavaenu ja kadeduse ning lõpuks ka andestuse. See lugu puudutab!

Tahaksin siinkohal jagada veel ühte ilusat ja olulist mõtet Goodreads'ist: „See raamat räägib moraalist ilma moraalistemata“.

Oli jõululaupäeva õhtu. Mööda järsakut ja lumega kaetud mäeseljakut ronisid kolm inimest, jättes kuuvalgel maha oma varje. Keskmise nendest oli naine, kes kandis laia seelikut ja tumedat keppi. Ta hoidis kuueaastase, tumeda peaga poisi käest kinni. Poisi suu käis kogu aeg. Väike seitsmeaastane tüdruk kõndis omaette, pilk tähtedele suunatud. Ta oli ristitanud käed ja surus kõvasti vastu rinda kuld kollast piparkoogikaru, millel olid valged suhkrust silmad.

Jõulud olid Dani jaoks erilise tähtsusega, sest kõik tema elu suursündmused olid sattunud jõuluaajale. Jõulude ajal oli ka Dani sünnipäev.

Aga eelkõige olid jõulud Issanda Jeesuse sünnipäev. Kuigi Dani sellest ei rääkinud, mõtles ta sellele siiski palju. Teadmine, et temal on Jumala Pojaga ühine sünnipäev, muutis teda iseäralikult rõõmsaks.

„Armas, hea Jumal,“ sosistas Dani, „lase jõuluvanaal põhjapõdrasaanis tulla meie teed mööda ja lase tal märgata mu punast sussikest, et ta võiks sinna panna väikese kingituse, mis sellest, et olen väike ja vaene.“

„Neil polnud aset majas... - neil polnud aset Temale.“

„Ja ometi,“ jätkas vana pastor, „ka täna õhtul peab Vabastaja seisma suletud uste taga. Veel on südameid, kes pole kunagi Temale ruumi andnud. Nii mõtles Jeesus, öeldes: „Vaata, ma seisan ukse taga ja koputan...“

Kuidas suhtud sina Temasse neil jõuludel? Kas avad ukse või jätad Tema sinna ukse taha seisma? Kas käivad need murelikud sõnad sinu kohta: „Neil ei olnud aset Temale“?“

Tasapisi hakkas Jeesuse armastus muutma teda kannatlikuks, sõbralikuks ning omakasupüüdmatuks. Annette märkas, et suudab rääkida sõbralikult ning säilitada meelerahu ja enesevalitsemise.

Loetu taustal hakkas minus helisema üks ilus jõululaul (sõnad: Milla Krimm, viis: Malle Tulp) ja jätan selle kolmanda salmi siia lõppu kõlama:

Pühal ööl ka saada puhtaks,
selles peitub kõik.
Jõuluõhtul Jumalale
anda elus paik.
Lumi langeb, silub hellalt
puhastatud meelt.
Jälle oled lapseks saanud,
mõistad ingli keelt.

Häid lugemiselamusi soovides,

Aivi Sepp

Jõuluootus

Juba jõulutähekesed
akende peal valmis.
Taas on jõulumeeleolu
igas laulusalmis.
Värvilistes tuledes
on tänavaid ja maju.
Tasa saabub jõuluootus
nii ka sinu koju.
Saadad mõttes mitu palvet.
mitu soovi head
neile, kes on kaugemal,
kuid keda kalliks pead.
Ehid vaikselt oma tuba,
et seal mõnus olla.
Oma südames nii tunned:
jõulud võivad tulla

Jõuluingleid

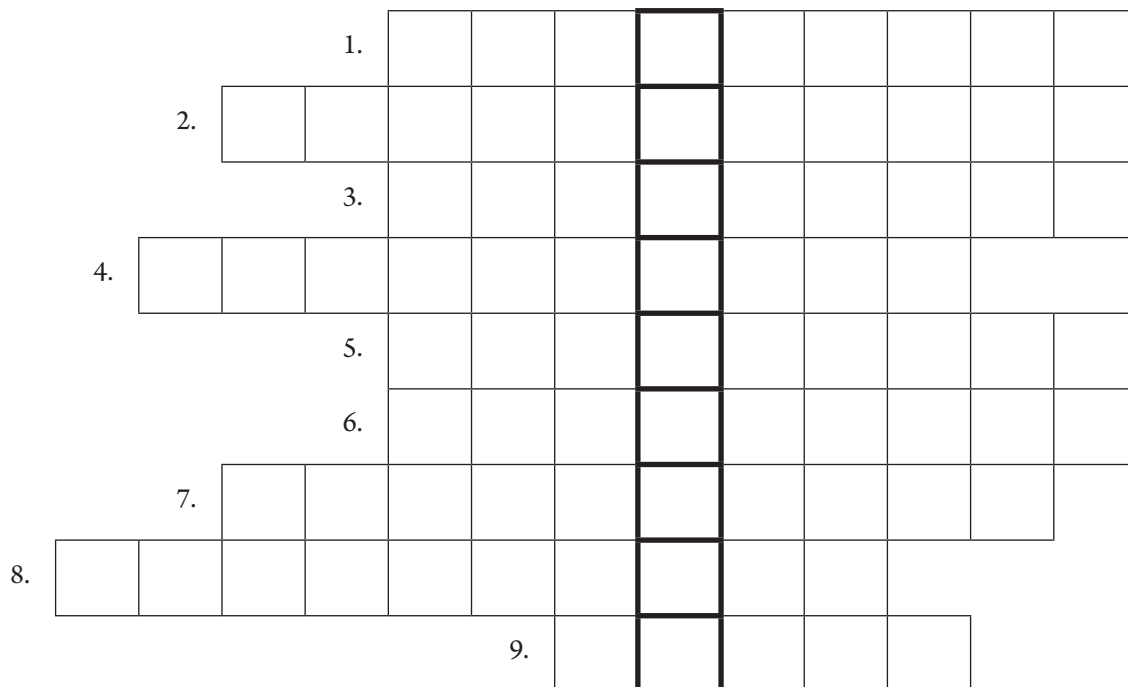
Jälle lendab jõuluingleid
ringi lausa igal pool
Nende poolt saab läbi käidud
iga lasteaed ja kool.
Oma rahulikult pilgul
kõikjal ingel ringi vaatab,
kas on kuskil mõni laps,
kes juba väga jõule ootab.
Kuulab igaühe soovi,
sedagi, mis mõttes veel.
Ütleb sulle rahusoovi
ning siis jällegi on teel.

Mööda saanud aasta pikk,
paljude jaoks murelik.
Mõnede jaoks tegus aeg.
Aga nüüd on jõluaeg.
Panen vaikselt kokku käed.
Tean, et Taevaisa näeb.
Vaikset palvet kuulda võtab,
minu hinge rahu jätab.
Järgnev aasta parem tulgu,
meile õnnistuseks olgu!

Heli Viht

RISTSÕNA

Kui oled lehe tähelepanelikult läbi lugenud, siis leiad vastused kõigile küsimustele.

1. Hiljuti renoveeritud hoone Hageris
2. Suvine tore sündmus
3. Hageri kiriku kaitsepühak
4. Koht, mida suvel pasunakoor külastas
5. Kes teeb igal sügisel palverännaku Hagerisse
6. Hageri kogudusel tuleb 800. ...
7. Lehes tutvustatud raamatu pealkiri
8. Ajalookonverentsi teema
9. Kammerkoori CD "Tähe hiilgus üle..."

Vastus ülevalt alla: Kelle sünnimine andise põhjuse kartuse kadumiseks?

“Hageri kogudus 800” sündmused 2021

JAANUAR 23.01

16:00 kohtumisõhtu
peapiiskop Urmas Viilmaga
Kohila Mõisakoolis

VEEBRUAR 18.02

18:00 Hageri Akadeemia. Arne Hiobi külalisloeng
“Ristisõjad Pühal Maal ja Maarjamaa ristiusustamine”
Hageri palvemajas

MÄRTS 28.03

12:00 "Taani pühapäev"
Hageri kirikus.
Peale teenistust kirikukohv
taanipäraste võileibadega

APRILL 11.04

Kohila valla õpilaste
ajalookonverents ja kontsert
Hageri kirikus

MAI 17. - 28.05

Kuulutusnädal Hageri kirikus.
Jumalateenistused toimuvad öhtuti 18:00

E 17.05 jutlustab piiskop Joel Luhamets,
Tartu Pauluse kogudus

T 18.05 jutlustab õp. Vallo Ehasalu,
Elva kogudus

K 19.05 jutlustab õp. Triin Käpp,
Tartu Ülikooli-Jaani kogudus

N 20.05 jutlustab Viljandi praost, assessor Marko Tiitus,
Viljandi Jaani kogudus

R 21.05 jutlustab Valga praost Mart Jaanson,
Nõo kogudus

R 28.05 (19:00) Kirikuteöö ja Taiže õhtu Hageri kirikus.
Külas Tiina ja Kaimo Klement, Mustamäe kogudus

JUUNI 11. - 13.06

Perelaager Nuutsaku laagrikeskuses
Viljandimaal

JUULI

Planeeritav reis Taani,
ristisõdijate lähtekohtadesse

AUGUST

Jalgrattamatk
Hageri kihelkonnas

SEPTEMBER 11.09 , 12.09

L 11.09 ajalookonverents
"Taani misjon ja ristisõjad Eestimaale" Hageri Rahvamajas
Piiskop Philippe Jourdan
(Rooma-Katoliku Kiriku piiskop Eestis)-
"Misjonitöö ja ristisõjad katoliku kiriku vaates"

prof Kersti Markus (TLÜ kunstiajalugu)-
"Taani misjon ja ristisõjad.
Kuidas võime mõista taanlaste tegevust
läbi kirikute arhitektuuri varasemate kihistuste"

prof Linda Kaljundi (EKA kultuuriajalugu),
dr Tiina-Mall Kreem (kunstiajaloolane)-
"Taani misjon ja ristisõjad Eesti kultuurimälu-
kirjanduse, kunsti ja visuaalkultuuri näitel.

16:00 Kontsert Hageri kirikus

P 12.09 (12:00) Aastapäeva jumalateenistus Hageri kirikus.
Jutlustab peapiiskop Urmas Viilma.
Koguduse lipu ja vapi pühitsemine

OKTOOBER 31.10

12:00 kontsert-jumalateenistus Hageri kirikus.
Osalevad Hageri koguduse pasunakoor,
Kose kiriku pasunakoor ja Rapla pasunakoor.

NOVEMBER 18.11

Hageri akadeemia.
Mihhail Lotmani külalisloeng
"Ristisõjad semiootiku vaatenurgast"
Hageri palvemajas

DETSEMBER 26.12

12:00 kontsert-jumalateenistus Hageri kirikus
laulab EELK Hageri koguduse
kammerkoor Lambertus

Kava täieneb - lisaks toimuvad aasta jooksul veel erinevad ettevõtmised
(näitused, teemapäevad jne.)

Koguduse teise poolaasta kroonika 2020

05.07 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd

09.07 Hageri palvemajas kell 19.00 Jazzvesper "Üle ajamägede", (Tõnu Naissoo (klaver), Margot Suur (vokaal), Taavo Rimmel (kontrabass), Ahto Aabner (löökpillid) ning Jaan J. Leppik (lugeja)). Vesperile järgnes vestlus-kohtumine Tõnu Naissooga

12.07 Leksioonid: Arne Mänd. Pasunakoor Väike-Pakri kirikupäeval

18.07 Kell 19.00 Tallinna Kammerorkestri Saabumissümfoonia. Põiming Joseph Haydni ja Arvo Pärdi loomingust, dirigent Tõnu Kaljuste

19.07 Kolmanda pühapäeva kuulutustund – vastutaja perek. Mänd. Leksioonid: Ester Lend

26.07 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd. Organist Kersti Petermann. Õnnitleti organist Mai Mänd'i juubeli puhul

02.08 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Agu Kaljuste

09.08 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Tõnu Lend

15.08 Perepäev „Sõbraga käiskäes“ Hageri palvemaja õuel

16.08 Kolmanda pühapäeva kuulutustund – vastutaja perek. Pöld. Kõnelesid Tõnu Lend, Anne Maasalu, Valter Ots. Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Arne Mänd

19.-20.08 Kammerkoor Lambertus salvestas Hageri kirikus uut jõuluplaati

23.08 Leksioonid: Arne Mänd

30.08 Leksioonid: Arne Mänd

06.09 Jumalateenistuse pidas Erkki Juhandi. Leksioonid: Tõnu Lend

13.09 Hageri kiriku 128. aastapäev. Orelimuusika, organist Mai Mänd. Kammerkoor Lambertus laulmas Nabala palvemaja aastapäeval

19.09 Vennastekoguduse tund palvemajas. Mängis koguduse pasunakoor

20.09 Hageri palvemaja aastapäev.

Kell 10.00 Piiblitund: Kristjan Luhamets. Mängis pasunakoor.

Kell 12.00 Jumalateenistus kirikus. Jutlustas: Kristjan Luhamets. Leksioonid: Arne Mänd. Musitseerisid Ervin Aigro tromboonil, orelil Mai Mänd

Kell 15.00 Palvemaja aastapäeva koosolek. Vennastekoguduse peavanema Eenok Haamer'i tervituse lugus ette Agu Kaljuste. Kõnelesid: Arne Mänd, Reginald Levin, Laine Pootsmaa, Mart Rannut, Tõnu Lend, Aavo Lend, Valter Ots, Ülo Aljas, Tanel Ots, Jüri Vallsalu. Laulis kammerkoor Lambertus, mängis pasunakoor

27.09 Leksioonid: Arne Mänd

03.10 Leerikursuse algus

04.10 Kuldleeripäev. Leksioonid: Arne Mänd

11.10 Lõikustänapüha. Pühapäevakooli algus. Leksioonid: Arne Mänd

18.10 Kolmanda pühapäeva kuulutustund. Leksioonid: Tõnu Lend. Laulis kammerkoor Lambertus, kes tähistas oma 27. aastapäeva

25.10 Leksioonid: Agu Kaljuste

01.11 Leksioonid: Arne Mänd. Mängis pasunakoor, kes tähistas oma 73. aastapäeva

02.11 Hingedepäeva orelimuusikaga hardushetk "Kõnnime mälestuste radadel" – Orelil Mai Mänd

04.11 Kohila Möisakooli korraldatud kontsert kirikus. Esines Eesti Rahvusmeeskoor.

06.11 Kammerkoor Lambertus laulmas Niguliste kirikus näituse „Christian Ackermann. Tallinna Pheidias, ülle ja andekas“ avamisel. Näitusel on esindatud ka kujud Hageri kiriku altariseinalt. Näitus on avatud 2. maini 2021

08.11 Isadepäev. Ristimispüha. Leksioonid: Tõnu Lend. Laulis koguduse lastekoor

15.11 Kolmanda pühapäeva kuulutustund – vastutaja perek. Sepp. Kõnelesid: Arne Mänd, Agu Kaljuste, Taavo Raun. Leksioonid: Arne Mänd. Orelimuusika Mai Mänd

22.11 Igaviku pühapäev ehk surnute mälestuspüha. Leksioonid: Arne Mänd. Tromboonil mängis Ervin Aigro

29.11 Esimene advent. Leeripäev. Leksioonid: leerilapsed. Orelimuusika Mai Mänd.

18.00 Kammerkoori Lambertus uue jõulumuusikaga CD „Tähehiilgus üle laane“ esitluskontsert

06.12 Teine advent. Piiblitund. Leksioonid: Tõnu Lend

13.12 Kolmas advent. Leksioonid: Arne Mänd

20.12 Neljas advent. Kolmanda pühapäeva kuulutustund

24.12 Jõululaupäev

16.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Tromboonil Ervin Aigro, orelil Mai Mänd

18.00 Jõuluõhtu jumalateenistus. Tromboonil Ervin Aigro, orelil Mai Mänd

25.12 Esimene jõulupüha. Jõulupüha perejumalateenistus

27.12 Jumalateenistus

31.12 Vana-aasta õhtu jumalateenistus

Infoks: Kui pole märgitud teisiti ja oli nn. tavaline pühapäev, siis toimus alati jumalateenistus ja jutlustas õpetaja Jüri Vallsalu. Orelil organist Mai Mänd.

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on soovitat igaaastane
LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST
NÄIDIS:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
100.-	12.-
200.-	24.-
500.-	60.-
800.-	96.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangalaenukandega koguduse pangaarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi.
- * Koguduse pangaarve: SEB, a/a EE311010802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksu-ametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega kogudust toetanud.

LEERIKURSUSED

Kevadine leerikursus algab 6. märtsil 2021. a.
Leeritunnid on laupäeviti kell 10-12 Hageri kogudusemajas.
Leeripäev toimub kirikus esimesel nelipühäl, 23. mail 2021, algusega kell 12:00.

Sügisleer algab 2. oktoobril 2021. a.
ja konfirmatsioon on 1. adventiaja pühapäeval,
28. novembril.

Leerikursustel osalemise soovist andke teada koguduse õpetajale
tel 56453660 või e-postiga hageri@eelk.ee

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 15.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 **kuulutuse tund** kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris
alates Lõikustänapühast Emadepäevani iga kuu teisel ja
neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.
Info Lia Kaljuste tel: 56914663
Mikk Liblik tel: 53450486

Jumalateenistuse ajal saavad lapsed olla Kiriku Läänetiiva
rõdualuses lastetoas

*

Koguduse segakoor
info Anne Maasalu tel: 53051981
Aivi Otsnik tel: 5163346

Koguduse kammerkoor "Lambertus", info
Sigrid Pöld tel: 5214339
Merle Liblik tel: 5545727

Koguduse lastekoor, info
Sigrid Pöld 5214339, Merle Liblik 5545727

Koguduse puhkpilliorkester, info
Joel Ots tel: 56622896

Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa lööma!

RAAMATUKOGU

Raamatukogu on 2021. a. avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval
enne jumalateenistust kell 11:30-12:00.

Suveperioodil on raamatukodu suletud (juuni-september).
Info: <http://hagri.blogspot.com/>

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbri valmistamiseks.

Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbri valmimisele kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp (aivi.sepp17@gmail.com) ja Juhan Pöld (juhan.pold@gmail.com)

Küljendus ja kujundus: Aivar Kaseste. Trükkikoda: **KATARIINA** PRINT

EELK Hageri Lambertuse kogudus
Registr. nr: 80209464
A/a EE311010802003930006
www.eelk.ee/hageri, hageri@eelk.ee

Koguduse kantselei: Hageri kirikla,
Raplamaa 79701
Tel. 4836121 ja 56453660 (õpetaja)